

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 25. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm907/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

sin er idag som igaar og evindelig den Samme, og der er ingen Ende paa Hans Kongedømme, Hans Navn skal vandre med Solen og Hans Throne er fastere end Himlens Sjerner, og al Jorden skal fyldest med Hans Vre; thi Han lever og lader os leve med sig, saa vi smile kun ad Nøgterne om Hans Død og ter i Hans Navn byde Døden Trede, som strævet staaer: Død! hvor er din Brodd? Helvede! hvor er din Seier?

Noget anderledes maa jeg vist nok svare om Danstheden, som noget Timeligt og i sig selv Svagt, thi ligesaa lidt som jeg kan sige om vor henfjerne Konge: han opstod paa den tredje Dag fra de Døde, ligesaa lidt ter jeg tillægge det Danske Folk en Livskraft, der kan trodse Døden; men dog skal det ogsaa være mit Svar, at Dansk er idag som igaar og evindelig den Samme, saa naar den aelgamlle Dansthed uddøde, da kunde hvad der aelste den vel tillæge sig dens Navn, men aldrig være det med Næste, da det i Tidens Lob var Ingen af de tomme Titler, som paa alle lige godt, men var Udtrykket for et eget Folkeliv, kiendeligt for alle Andre, og jeg tør lægge til, yndigere og elskeligere end nogen anden Green af Menneske - Livet i sin blot naturlige Stikkelse. Ja, jeg kan og maa endog sote til, at hidindtil haver Herren hjulpet, saa den aelgamlle Dansthed uddøde hverken for længe siden, eller ogsaa med vor gamle, livsalige Konge, men lever endnu, om end for det meste svagt og sygelig, i mangfoldige Hjerter og paa saa mange Tunger, som endnu med Liv og Kraft tale vort aelgamlle, dybe og heilige Mo-

